Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 148 JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 5, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 5-го СЕРПНЯ 1997 р. Ч. 148 РІК CIV.

ЗАТВЕРДЖЕНО ПЛЯН СПЛАЧЕННЯ БОРГІВ

Київ(Р.Р.). — У середу, 30-го липня, заступник голови Адміністрації Президента України Анатолій Гальчинський повідомив, що Леонід Кучма в другій половині дня вилетів на відпочинок.

Перед від'їздом, зазначив Гальчинський, Президент України провів нараду з участю прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка, віцепрем'єр-міністра Сергія Тигіпка, міністра фінансів Ігоря Мітюкова і голови Національного Банку України Віктора Ющенка. На нараді обговорено і затверджено плян погашення заборгованости із зарплатні, пенсій та стипендій.

Згідно з пляном, виробленим на нараді, до кінця роки має бути виплачено 1.2 блн. гривень боргів за рахунок внутрішніх надходжень і зовнішніх позик. Якщо це вдасться зробити, то буде виконано вимогу профспілок про погашення заборгованости не пізніше, ніж через півроку після прийняття державного бюджету на 1997 рік. Плян передбачує 100-відсоткове поточне фінансування зарплатень, пенсій і стипендій.

Президент Кучма, за словами А. Гальчинського, висунув дуже тверді вимоги до прем'єр-міністра та Уряду щодо дотримання затвердженого пляну погашення боргів та підготови і представлення на розгляд парляменту законопроєктів, спрямованих на лібералізацію податкової системи. Ці законопроєкти мають внести зміни до діючого закону „про податок на додану вартість" та зменшити навантаження на зарплатню.

Пропозиції щодо податкових змін, на думку Президента, Уряд повинен внести дуже швидко, інакше під час праці над державним бюджетом на 1998 рок може повторитися „історія бюджету 1997 року". Президент висловив готовість внести ці законопроєкти на розгляд парляменту, як невідкладні, з тим, щоб Верховна Рада почала їх розгляд 28-29-го серпня.

Кабінетові Міністрів та Фондові Державного Майна Л. Кучма доручив підготувати пропозиції про механізм приватизації стратегічно важливих підприємств, підприємств переробної промисловос-ти, а також щодо активізації роботи фондової біржі та вирішення проблем корпоратизації підприємств.

ОСІ оскаржує українця

Джерзі Сити, Н. Дж. — Як інформують засоби масової інформації, як також обширно преса з Коннектикат, українець з походження, громадянин ЗСА від 15 років, а мешканець ЗСА 48 років, Володимир Березовський, може тепер втратити громадянство і бути депортований в Україну під підозрінням, що він був сторожем в концентраційному німецькому таборі, в часі Другої світової війни.

Суд ЗСА розпочав тепер доходження в цій справі на підставі архівів, що їх отримало Бюро спеціяльних інвестиґацій (ОСІ) в 1995 році з Росії. На підставі саме цих архівів тепер американська прокуратура ствердила, що В. Березовський не признався до того, що він був сторожем в концентраційних таборах в Понятово і Матгавзен, а вишколений в Травніках.

В. Березовський твердить, що він таким не був, а працював в Німеччині на фармі.

Сусіди і ті, що знають В. Березовського, стверджують, що він жив спокійно та по-сусідськи в Ґілфорд, Конн., і працював як машиніст. Не зважаючи на те, представники жидівських організацій, які працюють над тим, щоб знайти та потягнути до відповідальности таких, що помагали при нищенні жидів, уважають, що В. Березовський є винен, подаючи про себе неправдиві інформації, а число років, яке минуло від Другої світової війни нікого не звільняє від кари.

В. Березовський однак каже, що його звинувачують безпідставно.

Китай не готовий стати членом Світової організації торгівлі

Вашінґтон. — Офіційні чинники Уряду президента Билла Клінтона у суботу, 2-го серпня, ствердили, що після важких і дуже складних кількамісячних переговорів Китай не є готовий на потрібні поступки вимагані для вступу в членство Світової організації торгівлі. Американські учасники переговорів у Пекіні та Женеві, котрі закінчились минулої п'ятниці 1-го серпня, зазначують, що мабуть не вдасться цього року наладнати з Китаєм всі справи, пов'язані з вимогами його вступу до згаданої світової організації.

Американські урядові чинники сподівалися, що Китай зробить значні кроки в напрямі відкриття свого ринку для закордонних виробів і дозволить на перейняття ними деяких державних підприємств. Крім того, вони також плекали надії, що підписання такої торговельної угоди, буде головною точкою, офіційних відвідин китайського президента Жіянґ Земіна до Вашінґтону, заплянованих на жовтень.

Натомість, як твердять американські та европейські офіційні чинники, пов'язані зі згаданими переговорами, Китай запропонував дуже незначні поступки. Така настанова Китаю, викликала серед міжнародної громадськости питання, чи готовий президент Жіянґ Земін заризикувати своєю політичною кар'єрою напередодні конґресу Комуністичної партії Китаю та зробити потрібні ходи для того щоб Китай став членом клюбу країн пов'язаних торгівлею.

Під сучасну пору 131 країна є членом Світової організації торгівлі з наявним виїмком Китаю та Росії. Тим часом Пекін гостро скритикував Захід за вимагані ним передумови, котрі на думку Китаю є причиною унеможливлення його вступу в членство.

Шарлін Баршефскі, представник торгівлі ЗСА, котра керувала згаданими переговорами, заявила, що „пропозиції Китаю були дуже літеплими". Такої ж думки були й інші представники, включно з Японією та Европою, котрі досі настоювали на тому щоб Китай приймати чим швидше.

Скасовано заборону на продаж зброї для Латинської Америки

Вашінґтон. — Пресовий секретар Білого дому Майкл МекКиррі повідомив, що Президент Билл Клінтон скасував заборону на доставу в країни Латинської Америки сучасної американської зброї високої технічної складности.

Заборону на такого роду зброю було запроваджено в кінці 70-их років, коли в більшості держав континенту владу утримували військові диктатури як правого, так і лівого спрямування. М. МекКиррі уточнив, що рішення Президента є за своїм характером вибіркове і в цілому „служитиме нашій цілі досягнення стабільности, миру і співробітництва в реґіоні".

Рішення Білого Дому дає зелене світло торговельній угоді Депртаменту оборони з чілійськими військовими, які хочуть купити понад 20 літаків-винищувачів Ф-16, щоб модернізувати свої військово-повітряні сили. Джім Доббінс, один з дорадників Президента Б. Клінтона і експерт в питаннях Латинської Америки, коментуючи цей крок Адміністраці, сказав, що оскільки „наша півкуля стала майже цілком демократичною, то вже нема сенсу дотримуватися одостороннього ембарґо збоку ЗСА".

Однак член Палати Репрезентантів Ніта Лові, демократка з Ню Йорку, минулого тижня подала проєкт закону про постійне ембарґо і звинуватила Президента Б. Клінтона в тому, що він діє в інтересах продавців зброї. „Адміністрація не повинна дозволяти компаніям МекДоналдс -Даґлас і Локгід-Мартін диктувати нашу міжнародну політику",— сказала Н. Лові.

У відповідь на цю критику Дж. Доббінс пояснив, що продаж літаків для Чіле став можливий тому, що ця країна розвивається демократичним шляхом і є політично стабільною. Перу і Еквадор, наприклад, такого дозволу не дістали, бо не можуть полагодити своїх прикордонних суперечок. Так само дістане військову допомогу Колюмбія, бо там дотримуються прав людини і країна має спільний з Америкою плян боротьби з наркотиками.

Українці відзначилися в Ісляндії

Київ(Р.Р.). — Пресова служба Міністерства надзвичайних ситуацій повідомила про успіхи української групи в рятуванні потерпілих від землетрусу.

Семибальний землетрус у південній частині Ісляндії створено під час навчань дев'ятьох країн „Кооперетів Сейфґард-97" в рамках програми „Партнерство для миру", у яких вперше взяли участь і українські підрозділи, очолювані Володимиром Діденком.

Просто з літака вони кинулися видобувати „потерпілих", яких ісляндці заховали під глибокими завалами в околиці Рейкявіка та Кейфлявіка. В розпалі „рятівних" робіт українські групи видобули з-під руїн не лише „своїх" потерпілих, але й тих, яких мали „рятувати" естонці. На додаток, вони використали нагоду і піднялися на найвищий в Ісляндії вулкан та встановили там український прапор. Швидкі дії українських рятівників викликали загальне захоплення спостерігачів від усіх країн-учасниць. А головний координатор навчань, начальник Громадської оборони Ісляндії та перша в історії НАТО цивільна жінка Сольвейґ Форвальдс заявила, що найліпше підготовленими до рятівних робіт в екстремних ситуаціях виявилися українські підрозділи.

СВІТОВИЙ БАНК ЗУПИНИВ УКРАЇНІ КРЕДИТ

Київ. — Світовий банк затримав надання Україні позички у сумі 317 млн. дол. на розвиток ринку електроенерґетики, повідомили 31-го липня засоби масової інформації. Рішення обґрунтоване тим, що Україна відклала на невизначений час раніше погоджене підвищення цін на електроенерґію.

У заяві банку сказано, що зволікання з уведенням стовідсоткової оплати за електроенерґію ставить під загрозу фінансову життєздатність теплогенеруючих компаній, які мали одержати фонди у рамках цієї позички. Світовий банк додав, що фінансування відновиться, як тільки Україна збільшить ставки оплати за електроенерґію. Тепер споживачі оплачують 80 відс. коштів.

Не зважаючи на те, що Міжнародний Валютний Фонд неодноразово просив підняти ставки до 100 відс., віцепрем'єр з питань економічної реформи Сергій Тигіпко сказав минулого тижня, що Україна цього не зробить. Україна постійно обрізає постачання електроенерґії державним підприємства, які не платять рахунки, але зволікає з підвищенням ставок.

Позичка Світового банку скерована на розвиток в Україні оптового ринку електроенерґетики і забезпечує робочий капітал для ґенеруючих компаній, створених для цього ринку. У заяві банку сказано, що функціонуванню ринку перешкоджають встановлені Урядом занадто низькі роздрібні ціни і неспроможність забезпечити належну сплату рахунків.

За словами Романа Шпека, голови Навіональної аґенції реконструкції та розвитку, новопризначений міністер енерґетики Олексій Шеберстов мав зустрітися з представниками Світового банку 1-го серпня. Р. Шпек також заявив, що Україна повинна виконати свої зобов'язання. Все буде зроблено для того, щоб кредит не був зупинений, додав він.

В Україні почали виробляти російські авта

Симферопіль. — Одна з найбільших автомобільних компаній Росії ҐАЗ почала випускати в Криму авта і мікроавтобуси, повідомило 31-го липня аґентство Ройтерс.

Головний директор зформованого на півострові спільного автопідприємства Анатолій Лазарєв сказав, що до кінця цього року на заводі буде складено 1,200 авт ҐАЗ-3110 „Волґа" і 2,000 мікроавтобусів ҐАЗЕЛЬ.

Новий конвеєр потужністю 5,000 авт на рік запущено 30-го липня. Наступного року, за словами А. Лазарєва, підприємство „КримавтоҐАЗ-сервіс" має виробити 1,500 „Волг", що вистачить для задоволення попиту в Україні. Він додав, що продукція заводу буде скерована на українських споживачів. „Волґа" коштуватиме 27,000 гривень або 14,500 дол.

Як авта, та і мікроавтобуси матимуть двиґуни британської фірми „Ровер Груп", яка є постачальником для німецького підприємства Бе-Ем-Ву і японської корпорації „Тойота", сказав А. Лазарєв.

Два місяці тому кримські урядовці заявили, що досягли домовлення з південнокорейським автопідприємством КІА Моторс про виробництво трьох автомоделів на заводі у Феодосії. Покищо не відомо, коли почнеться здійснення цього проєкту, який передбачає виробництво 10,000-20,000 авт на рік.

Крім того, південнокорейська фірма „Даеву" дістала контракт на виробництво автомобілів на Запорізькому автозаводі. Фірма ця разом з американським підприємством Дженерал Моторс зформувала спільне підприємство, яке має випускати в Запоріжжі 250,000-300,000 авт щороку.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

У КРИМУ БУДЕ ПАМ'ЯТНИК Т. ШЕВЧЕНКОВІ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Постановою Ради Міністрів Криму схвалено заходи Симферопільської Міської Ради щодо спорудження в місті пам'ятника Тарасові Шевченкові. Бронзовий бюст Т. Шевченка обіцяла передати Симферополю Калуська Міська Рада Івано-Франківської области.

АКТИВІЗУЮТЬ СПІВПРАЦЮ З НІМЕЧЧИНОЮ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма під час розмови з головою правління німецької кооперативи „Райффайзен" Ґотфрідом Ґецом сказав, що „Україна готова радикально активізувати співпрацю з Німеччиною в галузі агро-промислового комплексу". Ґец у свою чергу висловив задоволення розвитком співробітництва з Україною в галузі сільського господарства. У Хмельницькій та Чернігівській областях успішно діє спільне підприємство „Райффайзен-Україна" без використання грошей з державного бюджету, а лише з власної резерви. Якщо минулого року вкладено 2 млн. німецьких марок в посівну та осінню кампанію, то в 1997 році плянується вкласти 20 млн. німецьких марок. В зазначених областях вирощується ячмінь для пивоварної промисловости. Крім того, зазначив Ґец, число потенційних інвесторів, бажаючих вкласти капітал у сільське господарство України, інтенсивно зростає, в тому числі у виробництво м'яса, птиці, переробну промисловість. Кооператива „Райффайзен" протягом 150 років забезпечує німецьких фермерів посівними матеріялами і засобами захисту рослин, отримуючи частину прибутку з урожаю клієнтів.

СТУДЕНТИ ЗДОБУВАЮТЬ ДОСВІД У ПАРЛЯМЕНТІ

КИЇВ. — Голова Верховної Ради України Олександер Мороз підписав розпорядження про продовження програми стажування студентів, випускників університетів та аспірантів у парляменті України. Програму започатковано в серпні 1995 року за підтримкою Асоціяції колишніх членів Конґресу ЗСА. На думку голови парляменту, вона потребує підтримки і продовження, оскільки є „важливою складовою демократичного розвитку держави". За словами О. Мороза, з кожним роком число бажаючих пройти річне стажування у Верховній Раді збільшується. На сьогодні на 35 місць претендує понад 670 студентів, аспірантів та випускників. Заявки на участь у програмі надійшли від 104 вищих навчальних закладів усіх реґіонів України. Доводиться проводити конкурс, переможці якого протягом року працюють помічниками голів парляментських комітетів. Пізніше дехто з них зможе працювати в урядових установах.

ПОДАТКОВА ПОЛІЦІЯ МАТИМЕ БІЛЬШЕ ПРАВ

КИЇВ. — Верхована Рада України схвалила в першому читанні доповнення до закону про податкову поліцію України, де передбачено поширити права та соціяльний захист працівникам податкових установ. Зокрема податковій службі передбачається надати право вилучати у підприємств, установ, організацій і громадян-підприємців документи, які свідчать про приховування об'єктів оподаткування, здійснення розрахунків за готівку тощо. Державна податкова адміністрація України має функціонувати як центральний орган виконавчої влади, державних податкових адміністрацій Криму та областей, Києва і Севастополя та інших міст України.

ЛІҐА ЖІНОК-ВИБОРЦІВ УКРАЇНИ

КИЇВ. — Тут створено загальноукраїнську громадську організацію „Ліґа жінок-виборців України 50/50" (ЛЖВУ). Її голова Лариса Кобелянська під час презентації повідомила, що знак 50/50 символізує рівноправ'я жінок з чоловіками і що програмове завдання ліґи — досягти рівного представництва в органах влади. ЛЖВУ зареєстровано на початку травня 1997 року і в ній об'єдналися жінки, які намагаються утверджувати демократію в Україні та паритет щодо представництва чоловіків і жінок у всіх сферах суспільного життя. ЛЖВУ діє в 15-ох областях України. Членами Ліґи стали жінки-науковці, підприємці, депутати місцевих рад, представниці політичних партій, наприклад, Міжреґіонального Бльоку Реформ, Християнсько-Демократичної Партії України, Партії Праці, Народного Руху України. Статут ЛЖВУ передбачає соціяльний захист жінок, забезпечення їх активної участи як виборців і кандидатів у майбутніх виборах, підтримка нової генерації жінок-лідерів, просвітницька праця з питань людських прав і формування української жіночої еліти. На базі ЛЖВУ передбачається створити асоціяцію жінок-кандидатів на народних депутатів України, щоб домогтися вже внаступному парляменті мінімум 10 відсотків представництва жінок.

Комісія в справах науки підтримала Президента

Вашінґтон. — Комісії Палати Репрезентантів у справах науки проголосувала за заборону експериментів, пов'язаних з так званим клонуванням людей.

Це рішення не тільки стверджує директиву Президента Клінтона, якою він заборонив виділяти з федерального бюджету будь-які фонди на генетичні копіювання людського організму, але й поглиблює її. Згідно з документом, підписаним Президентом Клінтоном, Конґрес може переглянути цю заборону через п'ять років. Однак комісія в справах науки прийшла до висновку, що заборону треба запровадити раз і назавжди.

Разом з тим автор проєкту Вернон Елерс, республіканець з Мишиґену, запевнив, що рішення не буде перешкодою для науки, бо ляборaторії зможуть вільно продовжувати клонування тварин і рослин, оскільки ця праця може привести до нових відкрить у медицині.

Противники клонування виступають проти нього з етичних і релігійних міркувань, а їх звинувачують в антинауковому обскурантизмі. Тому дуже тяжко дійти до згоди і задоволити всі точки зору.

Схвалений комісією в справах науки проєкт ще розглядатиметься у Комісії в питаннях торгівлі, і тільки після того його буде затверджувати Палата Репрезентантів у повному складі.

НБУ влаштовує виставки

Київ(Р.Р.). — Тут при Національному Банку України створено Музей цінностей і проводяться мистецькі виставки та харитативні ліцитації.

На виставках експонується картини сучасних мистців і скульптура XVII—XVIII століть, твори петриківських майстрів, живопис Михайла Гуйди, Юрія Яновича і Анатолія Куща.

Тепер на виставці представлені жіночі скульптури А. Куща „Сон", „Пробудження", „Даная", „Галатея" та інші, а також металеві картини „Яблуко пізнання", „Вигнання з раю", „Самотність", „Молитва" та багато інших прекрасних творів.

Ці виставки в приміщенні НБУ не можуть відвідувати всі бажаючі, але вона приступна для партнерів і клієнтів. Відвідують її також закордонні делеґації та учасники міжнародних конференцій.

У СВІТІ

ПРОГОЛОШЕННЯМ ВІЙНИ палестинському народові назвав керівник Палестинської автономії Ясір Арафат дії ізраїльської влади на територіях палестинської автономії. "Масові арешти палестинців ізраїльськими відділами безпеки на арабських територіях приведуть до нової хвилі насильства і до нових жертв", — підкреслив палестинський керівник. У суботу в Геброні, на західному березі ріки Йордан, ізраїльські вояки побили оператора аґентства Ройтерс. У нього забрали кінокамеру, а сам він потрапив до лікарні. Керівник єгипетського міністерства закордонних справ Амр Муса вимагає від Ізраїля шанування прав арабів і припинення арештів. У своєму виступі в Александрії він підкреслив, що необхідно будувати палестино-ізраїльські відносини на основі досягнутих мирних домовлень в Мадриді та Ослью, а власне, за формулою "мир в обмін за землю".

В АМЕРИЦІ

МІЛЬЙОНИ амерканських дітей зазнали на собі шкідливої дії радіоактивних елементів, які утворилися після атомових випробувань в атмосфері в 1951-62 роках у Неваді. До такого висновку у висліді багаторічного дослідження прийшов американський Крайовий онкологічний інститут, який подав свій звіт Департаментові енерґетики. Про це повідомила газета „Ню Йорк Таймс". Отже, експерти згаданого інституту стверджують, що на мільйони американських дітей мав згубний вплив радіоактивний ізотоп йоду, який здатний спричинити захворювання щитовидної залози. Кількість цієї речовини в атмосфері виявилася набагато більшою, ніж вважалося раніше. „Ню Йорк Таймс" пише, що нібито навіть більше, ніж після аварії на Чорнобильській атомовій станції. Ці значні дози опромінення могли викликати від 25,000 до 50,000 випадків захворювань щитовидної залози.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486.
UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Фінанси можуть стати вирішальним фактором

Питання про поширення НАТО розглядалося у Вашінґтоні з врахуванням можливих майбутніх труднощів, коли в Сенаті ЗСА дійде до ратифікації нового договору. Але як Адміністрація Президента Билла Клінтона, так і американська дипломатична еліта розглядали цей процес, як невідворотний, поскільки в його успішному проходженні не в останній мірі зацікавлені З'єднані Стейти, керівництво яких переконане: ратифікація Мадридського договору поширить ґарантії безпеки держав, які ще недавно перебували в сфері совєтського впливу. Якщо ці держави будуть прийняті до НАТО, то напад на будь-яку з них розглядатиметься, як напад на ЗСА.

Слід пам'ятати, що якраз НАТО свого часу допомогло З'єднаним Стейтам Америки стати европейською державою, а отже його поширення має зміцнювати впливи Вашінґтону. Це поширення, вважають деякі політики, зменшить потенціяльну небезпеку удару з боку Німеччини та водночас втримуватиме росіян в межах Росії. Бути впливовими в европейському реґіоні для ЗСА дуже важливо: двічі ж бо в цьому столітті світові війни починалися саме в Европі і двічі З'єднаним Стейтам доводилося ставати їх учасником. ЗСА готові ґарантувати безпеку країнам, що протягом десятиліть перебували під совєтською окупацією. Водночас Америка прагне зберегти згадану мілітарну організацію, котра впродовж тих же десятиліть стримувала совєтську агресію та забезпечувала провідну ролю ЗСА в Европі. Не менш важливою ціллю ЗСА є інтеґрувати мілітарно ослаблу Росію в сім'ю мирних, економічно високорозвинутих демократій. Керівництво обидвох партій у Конґресі також в основному підтримало ідею поширення НАТО, але в Сенаті ЗСА, котрий повинен затвердити договір двома третинами голосів, дебати про ядерні ґарантії ЗСА для нових членів союзу ще не починалися.

Ще задовго до укладення Мадридського договору про прийняття до НАТО Польщі, Чехії та Мадярщини чимало політиків, громадських діячів ЗСА категорично висловлювалися проти, були переконані, що цього не станеться, та найрізноманітнішими способами пробували натискати на Адміністрацію Президента. Однак чуда, як мовиться, не сталося. Спокійно прореаґувало американське керівництво й на чергові попередження Росії про можливі неприємні наслідки поширення НАТО на схід, і принципове становище Президента Б. Клінтона не змінилося. Скептично, м'яко кажучи, ставилася до поширення НАТО, змушуючи Адміністрацію Президента до роздумів, і більшість членів Ради зовнішніх зв'язків ЗСА. Але й це не надто вплинуло на рішення Президента Клінтона.

Хоча дискусія над ратифікацією згаданого договору почнеться в Сенаті щойно з початком наступного року, але вже тепер починають об'єднуватися сили, які стоять проти поширення НАТО; так само готуються арґументи за цей хід. Готуючись до очікуваної "війни" з Сенатом за НАТО, Адміністрація Президента Б. Клінтона створила спеціяльне бюро для справи ратифікації Мадридського договору, основним завданням якого є переконати сенаторів–скептиків у розумності та необхідності прийняття нових членів НАТО з числа післякомуністичних країн. З усього судячи, праці цьому бюрові не бракуватиме. Свої заперечення опозиція ґрунтує на "трьох китах": питання фінансування НАТО з новоприйнятими його членами, небезпека громадянської війни в потужній ядерними озброєннями Росії, з усіма можливими наслідками для всього світу, та не надто захоплююча перспектива посилання американських вояків захищати когось, як це, наприклад, було в Кореї чи В'єтнамі. Не слід також скидати з рахунку й ще однієї категорії противників поширення НАТО — так званих ізоляціоністів, котрі вважають, що З'єднані Стейти не мають жодних підстав для того, щоб вмішуватися в міжнародну політику та що краще було б, якщо б Америка безпосередньо зайнялася власне своїми справами.

Особливо міцний ґрунт для своїх заперечень опозиція має в пункті фінансування оновленого НАТО. Підраховують, що для цього потрібно буде до 35 блн. дол., третину з яких доведеться внести З'єднаним Стейтам. І саме цей фактор може виявитися вирішальним в процесі ратифікації Мадридського договору Сенатом.

Ярослав Гайвас

ПОРА НА ВІДВАЖНІ ІНІЦІЯТИВИ

Україна живе надіями на близький вихід з економічних негараздів. Радикальні зміни в уряді — це, очевидно, тільки початок. Всі чекають на дальші рішучі кроки Президента. З другого боку, зовнішні успіхи також сприяють тим радикальним змінам. Якщо не наступлять вони тепер, то вже нескоро, а може й узагалі ніколи більше не настануть такі спрятливі умови.

Успіхи і неуспіхи

Водночас з новими ініціятивами всередині держави, мусять вони стосуватися також світової політики українського Президента та Уряду. Зовнішні успіхи в останній час були чималі. Але були невдачі, у великій мірі зумовлені становищем в Україні. Митарства з запрошенням української держави до НАТО, а на це місце — підписання багатомовної, але не досить ефективної Хартії „Україна — НАТО", фактична відмова партнерів Европейського союзу прийняти її туди, — в одному і другому випадку ідеться про „приятелів" українського народу. Правда, ми були свідками численних зустрічей державних чинників України з представниками світових потуг, і Київ став осередком для міжнародних конференцій, там усе частіше гостять відомі політичні і державні діячі з цілого світу. Не лише політики, але бизнесмени, фінансисти, підприємці прибувають до Києва для інформацій, для пізнання дійсного обличчя України, а насамперед — щоб зрозуміти, що в Україні є і що з нього може бути, наскільки і як далеко з нею можна йти. Словом, постає широке підґрунтя для осягання Україною поважніших міжнародних успіхів. Але для цього не обійдеться без вагомих внутрішніх перемін.

Маємо чимало познак, що для нових здвигів у світі концентруються нові сили. Пізнати це теж можна з реакцій з боку Москви. Москва дуже чуйна на всякі зміни в світі, особливо довкруги неї, бо всі зміни — це елементи нової дійсности, яка постає, щоб заступити те, що було донедавна совєтсько-російською домінією. В Москві добре знають, що все нове в евразійському обширі є самостійне від Росії, а Росія трактує це як протиросійське. А це є найпереконливішим доказом, що комплекс старшобратства все ще діє і продовжує бути базою усіх російських плянів. Росіяни не в силі позбутися цього. Але нова якість мусить прийти, бо вона є об'єктивно зумовленою.

До великих позитивних подій у політичному житті України належить візита Президента України Леоніда Кучму до Польщі і приїзд польського президента Алєксандра Квасневського до Києва, а опісля відвідини обидвох президентів Естонії, де вони відбули спільну, не обтяжену репрезантаційними виступами, конференцію. Значення цієї події краще з'ясовується у світлі того факту, що передумовою постання російської імперії був невилічимий, скажімо, еґзистенціяльний конфлікт України з Польщею. Подібно як політичне порозуміння Німеччини з Францією стало ґрунтом, на якому виросла нова Західня Европа, так злагода і політична співпраця України з Польщею творить ґрунт для виникнення нової дійсности від Одеру до Каспію, а може й далі. Сама собою конференція у Таллінї, столиці Естонії, в якій взяли участь президенти України, Польщі, Литви, Латвії, Естонії, є знаком, з якого починається довга дорога у майбутнє не лише цих п'яти народів, але й багатьох інших. Цього не побачили численні обсерватори у світі, але побачили в Москві. Московські засоби масової інформації не могли обминути того факту і тому спробували його значення змінімалізувати, називаючи ту конференцію іронічно „малим НАТО".

Чи бути імперії знову?

Йдеться про великі простори особливого стратегічно-політичного значення, які рішають — бути чи не бути російській імперії. Йдеться про сто мільйонів людей у басейні між трьома морями: Балтійським, Чорним і Каспійським. Дотепер завжди була мова про басейн між двома морями, Балтійським і Чорним. Ситуація змінилася. Кавказькі народи вириваються, хоч з великим трудом і серед великих небезпек, з російської орбіти, чого виявом є останні події, пов'язані з Грузією та Азербайджаном. Власне, південно-східні терени того басейну і національно-політичного комплексу вже творять конкретну і діючу секцію цього басейну азербайджанською нафтою і транспортовим мостом від нафтового центру Азербайджану, через Грузію і Туреччину до Одеси, а звідси на північ і захід. Саме в останньому моменті, коли пишеться ця стаття, прийшли потверджені інформації, що з огляду на власні інтереси та інтереси союзників Вашінґтон погодився, щоб частина нафтопроводу йшла через терен Ірану, на що дотепер не погоджувався, вважаючи в своїх оцінках Іран головним ворогом ЗСА та Ізраїля. Американська спроба знайти альтернативу Іранові, продовжуючи труболінію з Азербайджану через Вірменію до Туреччини, не вдалася з огляду на війну між Азербайджаном і Вірменією. Росія є принципово і безкомпромісово проти всякого постачання прикаспійської нафти іншою дорогою, ніж через російські терени на Захід. Така розв'язка тієї дуже суттєвої проблеми, бо йдеться про постачання нафтової ропи і природнього ґазу з найбагатших у світі родовищ ропи і ґазу в ісламських країнах Середньої Азії. Вашінґтон вважав доцільним змінити своє становище стосовно Ірану, коли надії, пов'язані з перемогою Талібану в Афганістані при помочі Пакістану і на підставі того можливости побудувати труболінію через Афганістан і Пакістан до Індійського океану, перестали бути реальні через несподівані великі невдачі Талібану. А справа ставала щораз гарячіша. Деякі американські компанії вже почали технічну підготову труболінії через Афганістан—Пакістан, а тепер, як повідомляє преса, припинили свої заходи з огляду на безвиглядність того проєкту. Талібан корчиться, а афганські мулли, які кермують талібанською частиною Афганістану, покищо зі столицею в Кабулі, щораз більше загострюють свою фундаменталістичну лінію, яка несприйнятлива для великої частини населення. І коли формації Талібану вступили в північний Афганістан і зайняли його столицю, Мазар–і–Шаріфі, місцеве населення підтримало командира Ахмада Шаха Массуда, помогло йому оточити й захопити тисячі талібанських вояків на чолі з генералами. Ахмуд Массуд — це той самий герой війни з Росією (тоді СССР), завдяки якому Афганістан виграв війну. Є це, можливо, геній партизанської визвольної боротьби, з чим Вашінґтон вирішив рахуватися, і було йому неважко, бо в часі війни з Росією власне ЗСА постачали Массудові матеріяльні засоби, харчі і зброю, включно з найновішими ракетами „земля–повітря", які допомогли афганцям знешкоджувати російські летунські сили. Такий розвиток подій в далекому, здавалося б, Афганістані вплинув на актуалізацію української участи в побудові принаймні частини доріг постачання ропи і ґазу з Азербайджану та ісламських країн Середньої Азії в світ. Але останній крок, тобто побудова европейського терміналу в Одесі, ще й далі не до смаку деяким силам у Вашінґтоні, які вигадали байку про перевезення українськими літаками наркотиків, а в травні цього року попередили приїзд Президента Кучми до Вашінґтону великою пресовою кампанією проти України.

Незаступимий центр

Одначе силою в першу чергу геополітичного становища України, відтак її величини, а врешті-решт навіть незаступимости як територіяльного і оперативного центру країн Балтійсько-Каспійського басейну, накінець — вмілої міжнародної політики Україна є в приязні з усіма народами того обширу. Президент України знайшов спільну мову з лідерами тих країн в особистих стосунках. Керівні діячі Литви, Латвії та Естонії часто перебувають в Україні, а українські діячі в них. Президент Грузії Едуард Шеварднадзе перед своєю недавньою візитою до Вашінґтону відвідав Київ, недавно побував в Києві Гейдар Алієв, президент Азербайджану, який саме тепер перебуває у Вашінґтоні. Перебував в Києві також останньо президент Вірменії Тер–Петросян, якому Президент Кучма обіцяв допомогу в розв'язці збройного конфлікту з Азербайджаном, що дуже невигідний Україні. Справу такої допомоги України ускладнює позиція Паруйра Айрик'яна, приятеля українських дисидентів на волі, а опісля в тюрмах і концтаборі, якого відштовхують деякі промосковські вірменські діячі. Було це в часі його недовгого перебування після звільнення з концентраційного табору і прибуття до ЗСА, триває ще в якійсь мірі й тепер. Одначе це деталь, що кидає деяку тінь на співпрацю, але її не виключає.

Обговорюваний у цій статті комплекс переконливо вказує на виразні потреби й величезні можливості далекойдучих заходів народів названого басейну. Демократичному світові, а особливо ЗСА, залежить на цьому, чого доказом є, що Президент Билл Клінтон думає про поїздку туди, а Перша лейді ЗСА Гіллярі Клінтон відвідає восени цього року Узбекістан, Кирґізстан і Казахстан.

Микола Рябчук

Лист із Києва

Я ніколи не рахував книжок у своїй бібліотеці і вже, мабуть, ніколи не порахую. Життя коротке, і попереду є ще чимало інших справ, важливіших від складання нікому не потрібної картотеки. Хоч, можливо, насправді я лише виправдовую таким чином власні лінощі та нехлюйство. На око можна прикинути, що всього тих книжок є тисяч десять, або й дванадцять. Вони стоять на саморобних полицях у два ряди, від підлоги до стелі, виповзаючи іноді на стіл, на стільці, на підлогу і навіть заповзаючи часом до інших кімнат, усупереч енергійним протестам дружини.

Від певного часу я сприймаю їх як живу біомасу, як певну цілість, що існує за своїми законами, вступає у власні, не до кінця підвладні мені сполуки, і випромінює в сумі якесь єдине, не до кінця зрозуміле мені послання. Може, це просто нагадування про смерть, таке собі бібліотечне memento mori, барочне vanitas — суєта суєт і марнота марнот. А може, це тільки дотепна підказка, що вся моя бібліотека — це єдина Книга з багатьма сторінками, яка твориться і читається одночасно, за відомим лише Йому альґоритмом.

У певному сенсі це схоже на лялечку, яку витворює гусінь з надією стати колись метеликом. Чи, що те саме, — на єгипетську піраміду, в якій мумія фараона, загорнута в кокон, тисячоліття чекає на сподіване воскресіння. Я не знаю, що змушує нас снувати довкола себе тонку оболонку — марнославство чи просто інстинкт. Але власна бібліотека — це справді місце, де я чуюсь найкраще і найпевніше, і звідки я був би не проти вилетіти коли-небудь через стелю, або й через вікно чи двері, — якщо вони ще не будуть до того часу заставлені книгами.

Я знаю цей світ найкраще і я непомильно знаходжу в ньому книжки, на подив друзям, за самому лише мені відомою системою. Вчора, однак, я не зміг знайти для доньки «Ім'я троянди» Умберто Еко і, що найгірше, не зміг згадати, кому я його позичив. А сьогодні я так само безуспішно згадував, куди заподівся мій другий том Маланюкової «Книги спостережень». Може, це просто збіг обставин, а може, початок старости, яка мусить же врешті з чогось початися.

Взагалі, я позичаю книги часто й охоче, з юних літ зневажаючи бібліофілів, що сидять на своїх скарбах, як собаки на сіні. Кілька разів я пробував занотовувати, що кому позичаю, але, як і у випадку з картотекою, не просунувся у цій справі далі кількох спорадичних спроб. Кожного разу, занотовуючи ім'я боржника, я почуваюсь незручно, мовби ставлю під сумнів порядність того чи того свого приятеля, а отже й саму дружбу, засновану на почутті довір'я. Я мовби встановлюю презумпцію вини замість презумпції невинности.

Друзі часом карають мене за надмірну довірливість, але й тут я переконую себе, що неповернуті книги, мабуть, потрібні їм більше, аніж мені. «Якби ця книга, — кажу я собі, — була тобі справді потрібна, ти б ніколи не забув, кому її позичив». Хоча хтозна, може всіма цими розумуваннями я лише виправдовую власні лінощі і недбальство. Але й у цьому випадку неповернуті книги є для мене справедливою карою.

Володимир Сіренко

Ми будемо боротись

Ми знали стільки крові, стільки болю
на нашій Богом посланій землі.
Нам обіцяли рай, але неволю
несли поляки, турки, москалі.
А ми, прості й довірливі, як діти,
браталися з катами усіма.
І добратались. Правди ніде діти:
ми наче є — і наче нас нема.
І все ж ми є, і є у нас Держава.
Канчук не займе більше наших спин.
Як під загрозу стануть воля й слава,
ми кинемось до зброї, як один.
Ми будемо боротись. І чужинець
під наше небо рабство приведе,
лише коли останній українець,
обнявши Україну, упаде.

Пропозиції СКУ до програми нарад УВКР

А. І. Організаційно-правна схема УВКР

Координація діяльности української організації громадськости в Україні з організованою громадськістю діяспори (східньої і західньої) є особливо складним питання до розв'язання з огляду на факт, що така громадська структура, як Українська Всесвітня Координаційна Рада (УВКР) мусить діяти, враховуючи міжнародне правне поле і його погодження із законодавством України й усіх інших держав, де поселилися українці. Настільки ж важливим є теж питання узгодження спільних для усіх віток організованої громадськости конкретних завдань. Тобто, витворення можливого спільного знаменника дії за реалістичними пріоритетами. Складні питання правности, координації дії, членства УВКР можна б спростити певними структурними змінами, а саме:

1. Реструктурована УВКР є радою уповноважених представників громадської централі України і центральних надбудов громадських організацій діяспори (східньої і західньої).

2. Реструктурована УВКР, як світова установа, діє на підставі узгодженого правильника і не підлягає реєстрації в урядових установах будь-якої держави, де поселені українці, включно з Україною. Остаточне вирішення цього питання має відбутися на освнові правної експертизи і досвіду дії подібний світових організацій.

3. УВКР, як всесвітня громадська централя українства, є автономною організацією від будь-яких урядових, півурядових, державних чи півдержавних структур у будь-якій країні, де живуть українці, включно з Україною. Пост кожночасного голови реструктурованої УВКР є несумісним із рівночасним виконуванням цією особою державних офіційних функцій у будь-якій державі, де діє УВКР, без задовільного розв'язання питання т. зв. конфлікту інтересів.

4. Представництво України в УВКР повинно переорганізуватися і розбудовуватися в централю громадських організацій України за представницьким ключем, яка реєструється в міністерстві юстиції і діє за своїм статутом на території України. Громадські організації України створюють свої централі на усіх рівнях – від льокальних аж до завершення їх у всеукраїнській централі.

5. За визначеним ключем, СКУ є представником в УВКР тих діяспорних громадських структур, які у даний час є членами СКУ.

6. З огляду на ситуацію діяспори (розпорошення, питання розвитку, реґіональну проблематику тощо), слід взяти до уваги можливість представництва в новій УВКР діяспорних структур реґіонального типу.

7. Осідком УВКР може (але не мусить) бути Київ, хоч наради, засідання, конференції, зустрічі тощо могли б теж відбуватися і в інших центрах країн поселення українців, за домовленням чи діловою доцільністю.

Б. Пропоновані питання для обговорення та включення до резолюцій форуму

1. В ім'я історичної справедливости і збереження національної гідности, II Всесвітній Форум Українців вважає пріоритетним для процесу гоїння ран минулого, остаточного утверджування злагоди і замирення в суспільстві України і світового українства взагалі, офіційне визнання державними властями України ОУН і УПА воюючою стороною за визволення України проти тогочасних окупантів — Третього Райху і СССР.

Офіційне визнання ОУН-УПА означатиме у політичній і психологічній площинах остаточне і незворотнє відмежування усіх державних установ України і суспільства від большевицького тоталітарного минулого, стане невтралізуючим сиґналом для антиукраїнського і антидержавного кабалу в Україні і теж за кордоном та рішуче скріпить українські державотворчі сили суспільства.

2. II-ий Всесвітній Форум Українців вповні підтримує Раду Українських Комбатантських Організацій у західньому світу у їхньому бажанні замирення в ім'я національної злагоди в Україні усіх українських ветеранів Другої світової війни, усіх військових формувань, які боролися за незалежність України, до яких належить „Карпатська Січ", Перша Дивізія Української Національної Армії, вояки якої пішли слідами батьків, Українських Січових Стрільців та Українського Визвольного Війська, у боротьбі проти російського імперіялізму і большевизму.

Вважаємо, що вклад І УД УНА, Українського Визвольного Війська, Карпатських Січовиків та інших українських військових формацій у боротьбі за звільнення України від чужоземного панування вповні заслуговує на їх офіційне визнання державними властями України. Підкреслюємо, що членів Дивізії вже перевіряли комісії колишнього СССР три рази в таборі Беллярія в Італії, британська комісія в Ріміні, Італія, й останньо, в роках 1985-87, комісія Дешена в Канаді. Цього вимагає також пам'ять поляглих вояків у боротьбі з большевизмом у часі війни та відданість національній справі її ветеранів, що вже понад 50 років працюють для добра української нації.

(Закінчення буде)

Академія у Вест Пойнті

Майор Олександер Брашко прищіпляє відзнаки лейтенанта синові Олександрові, мол.

Вирізьблені вижини в передісторичний час, коли льодовики посувались на південь, створили природний оборонний терен над рікою Гадстон в стейті Ню Йорку, де тепер знаходиться найстарша військова академія — Вест Пойнт.

В початках творення історії ЗСА Джордж Вашінґтон назвав цю місцевість „американським Ґібральтаром” з огляду на стратегічне оборонне розміщення цього терену. Важливим став цей терен в 1775 році, коли війна американських колоністів з Англією стала неминучою. Тодішній польський полковник Тадеуш Косьцюшко під командою Джорджа Вашінґтона спорудив американську оборонну твердиню на місці, де тепер розміщена військова академія Вест Пойнт. В тодішніх часах зайшла потреба школення кадетів армії на майбутніх старшин. Брак фондів та різниці в думках на згоду заложення цієї академії відклали її початок. Дж. Вашінґтон, одначе, настоював на важливості заложення офіцерської академії. Сьогодні військова академія Вест Пойнт є особливою школою, де виключно офіцери армії є її викладачами. Викладачі цієї установи є не тільки вчителями предметів цієї академії, але теж опікунами і виховниками груп і поодиноких кадетів. Виклади включають гуманітарні і суспільні науки та науки інженерії для загальної освіти поодинокого кадета. Крім згаданих викладів, доходить військова теорія і воєнна стратегія.

Діставши запрошення на святкування цьогорічних закінчень науки у Вест Пойнті, котрі відбулись 31-го травня в 10-ій годині ранку на спортовій площі цієї академії, ми добрели до входової брами. Погода в цей день виявлялась не дуже надійна, з надмірним захмаренням і небезпекою дощу. Доїхавши до приміщення академії, одначе, немов на приказ, небо відчинилось і став погідний і навіть дещо гарячий день. Щоб потрапити на призначене місце паркування авта, забрало одну годину. Авта посувались черепашиною швидкістю, а деколи стояли на одному місці по десять хвилин. Переїздивши попри одну з площ академії, побачили ми, що там стояли три гелікоптери. Тоді ми зрозуміли причину повільного просування авт, прибувших на ці святкування. Це були гелікоптери президента Билла Клінтона. Поява Президента спричинила труднощі наколісного руху в цій околиці, щоб забезпечити його охорону. З паркувальної площі військові автобуси довозили гостей до призначеного місця, де відбувались святкування. На стадіоні зібралась велика група старшин армії, підстаршин і рядовиків та запрошених гостей. В цьому році 806 кадетів закінчувало науку в академії.

Один з призначених капелянів академії почав святкування молитвою. Після декількох промов представлено Президента Клінтона і він промовив до кадетів. По офіційних промовах Президент особисто вручив кадетам їхні дипломи. З жалем і співчуванням дивились гості на кадетів, сидячих на площі стадіону, котрих сонце немилостиво нагрівало. Але після суворої дисципліни під час науки в академії, це вони теж пережили. Святкування скінчились відспіванням пісень кадетським хором з оркестрою. Закінчення святкувань на стадіоні завершено молитвою і благословенням іншого капеляна академії. Традиційне, радісне підкинення шапок у повітря кадетами закінчило цей день на стадіоні. Гості тоді були запрошені на офіційний обід до готелю при академії.

Запрошення наше прийшло від наших українських сусідів і добрих знайомих, майора Олександра Брашка і його ввічливої дружини Софії, котра, між іншим, є також майором американської армії. Їхній син Олександер Брашко, мол., був учасником-кадетом академії і в цей день отримав диплом та був назначений лейтенантом американської армії.

Під час обіду була нагода розмовляти зі старшинами-викладачами академії, високоосвіченими і культурними особами. Як колишньому воякові і ветеранові Корейської війни, цікаво було мені розмовляти з ними. Стрінули ми також капелянів цієї академії в священичих одежах: грецького капеляна і... російського. На жаль, українського капеляна немає. Може, в майбутньому наші Церкви про це подбають.

По короткій передищі і перевдягненні в більш вигідну одежу родина Брашків запросила їхніх гостей за оселю академії над озеро на „барбікю”. Там, при смачно приготовленій їжі, гості гуторили і краще зі собою запізнавались. Там також було сказано, що два кадети української армії з Києва мають цього літа загостити до академії Вест Пойнт і ми з нашими сусідами Брашками обіцяли, по можливості, відвідати їх і запізнатись з ними.

Свідомі ми всі, які важливі впливи народу на політику американського Уряду. Один випускник академії Вест Пойнт українського походження — це один крок в напрямі до цих впливів, бо тільки одиницям, котрі кінчали навчання у Вест Пойнті, надані запоруки стати генералом американської армії. Олександрові Брашкові, мол., бажаємо, щоб він якнайскорше осягнув це відзначення і став генералом.

Едвард Кухар

Збори Професорської колеґії УВУ

В суботу, 26-го липня, в Мюнхені відбулися Звичайні збори Загальної професорської колеґії, до якої належать звичайні і надзвичайні професори та доценти УВУ. Звичайні збори скликає і проводить ректор перед кінцем кожного студійного року, щоб подати свій і Сенату звіт та провести вибори.

Присутні на нарадах члени професорського складу прибули з шести країн діяспори та з України. У звітах ректора проф. д-ра Мирослава Лабуньки, проректора проф. д-ра Зиновія Соколюка, інформаціях деканів факультетів, директорів інститутів і Головного секретаріяту представлено пророблену в академічному році 1996-97 працю та фінансовий стан університету. Збори ствердили, що при сприянні Баварського державного міністерства освіти, Фундації УВУ в ЗСА, Товариства Приятелів УВУ в Німеччині та українського громадянства університет може виконувати свої завдання безперебійно та згідно зі статутом, напрямними і мандатом колеґії.

У звітному періоді, що покриває академічний рік 1996-97, відбуто зимовий семестр, в якому викладали члени професорського складу з європейського континенту і який відвідували в основному студенти з Німеччини. Літній семестр 1997 року проходить з участю викладачів з семи країн. Виклади відвідує біля 80 студентів з України, Литви, Казахстану, Польщі, Словаччини, Німеччини, Швайцарії, Великобританії, Америки і Канади. Університет випустив у звітньому часі сім нових видань, між ними серійні — „Науковий збірник УВУ” та „Studien zu deutch- ukrainischen Beziehunden”. Німецький переклад Конституції України, який виготовив і видав університет, знайшов дуже позитивне схвалення у німецькомовних наукових і політичних колах.

Збори висловили признання ректорові за його діяльність в напрямі забезпечення дальшого існування та поширення активности університету, як також за започаткування реформ, продиктованих епохальними змінами, що зайшли в Україні, як самостійній державі. Професорська колеґія застановлялась над рядом проблем університету, а особливо над його ролею помосту в науковому й культурному відношеннях між Україною і Німеччиною у недалекому майбутньому. На наступний 1997-98 академічний рік обрано ректором проф. д-ра М. Лабуньку та проректором проф. д-ра З. Соколюка.

В дні 25-го липня відбулися збори Професорських рад філософічного факультету та факультету права і суспільно-економічних наук. На 1997-98 академічний рік вибрано деканом філософічного факультету проф. д-ра Леоніда Рудницького, а продеканом проф. д-ра Франка Сисина. Деканом факультету права і суспільно-економічних наук вибрано проф. д-ра З. Соколюка, в особі якого поєднуються два пости — проректора й декана; продеканом з уряду став уступаючий декан проф. д-р Анатоль Камінський.

Новообрані керівні органи вступають у виконання своїх обов'язків з 1-им вереснем 1997 року.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у ЗСА

висловлює щиру подяку усім жертводавцям.

Нижче наведений список включає тих, які надіслали пожертви на потреби УВАН, які вплатили членські внески, склали пожертви на нев'янучий вінок в пам'ять своїх рідних та друзів, від яких отримано по заповіту та тих, які склали даток на Винниченківську Комісію. (В цей список включені пожертви вплачені від 1-го червня 1996 р. до 15-го липня 1997 р.)

<u>В пам'ять своїх рідних та друзів склали пожертви на цілі УВАН</u>:

В світлу пам'ять батьків Анни та Івана Новосівських:
— син Тарас Новосівський 1,000.00

В світлу пам'ять Михайла Борецького: Оксана Баб'юк, Валентина Кузьмич, Андрій Пащук — по 100 дол.; Остап та Ірина Зинюки, Петро і Марія Одарченки — по 50 дол.; Катерина Денисенко, Евдокія Матковська — по 25 дол.

В світлу пам'ять Валентини Якимчук: Валя і Леонід Підстригачі 100 дол; Валентина Кузьмич, Микола і Зіна Миськів, Леонід і Валентина Пахолюки, Микола і Стефанія Степанюки, Ігор і Алла Черни — по 50 дол.; Діма Комілевська, Оксана Радиш — по 25 дол.

В світлу пам'ять Алли Цівчинської: Марія Сімоніна 150 дол.

В світлу пам'ять Миколи Бутовича: дружина Тетяна Бутович 100 дол.

В світлу пам'ять Андрія Худяка: дружина Марія Худяк 100 дол.

В світлу пам'ять Якова Гурського: дружина Валентина Гурська.

В світлу пам'ять Зінаїди Мацик: дочка Оксана Баб'юк 100 дол.

В світлу пам'ять Олеся Тимошенка: дружина Ірина Тимошенко 50 дол.

В світлу пам'ять Дмитра Горбая: дружина Марія Горбай 50 дол.

В світлу пам'ять Ніни Пріцак: Степан і Марія Хемич 50 дол.

В світлу пам'ять Февронії Слободяник: колеґи по праці Марії Гурин (Колюмб. унів.), як вислів співчуття 35 дол., Михайло Белендюк 20 дол.

В світлу пам'ять Гната Корсуня: Валентина Лисняк 25 дол.

В світлу пам'ять Олекси Кремени: Евстахія Мілянич 15 дол.

<u>По заповіту</u>:

св. п. Василь Рудко: 1000 дол.
Прихід з будинку **св. п. Михайла Пирського**: 4,200 дол.

<u>Від жертводавців</u>:

Ганна Пашковська — 10,000 дол., Борис Іваницький — 3,000 дол., Софія та Олександер Скоп — 700 дол.

по	500 дол.	Іванна і Стефан Рожанковські, Кредитівка „Самопоміч“ в Ню Йорку, Кредитівка СУМА в Йонкерсі;
	400	Оксана Лобачевська;
	350	Ада Кулик;
по	250	Ярослав Бігун, Богдан та Орися Ґермак, Вікторія Новотна, Теодор Костюк, Кредитівка „Самопоміч“ в Рочестері, Н.Й.;
	220	Ніна Болдирева;
по	200	Ріта Дем'яновська, Олександра Олійник, Іван Карк, Михайло та Марія Коргун, Михайло Міщенко, Галина Рябокінь;
	185	Українська громада в Лорейн, Огайо, голова Степан Ганчарик;
	180	Василь та Олена Омельченки;
	160	всеч. о. Тимофій Міненко;
по	150	Рената Голод, Володислав Клех, Валентина Лімонченко, Лариса Онишкевич;
	140	Мирослав і Люба Прокоп;
	130	Оксана Колесніченко;
	125	Ірена Шведе.
по	120	Петро Балей, Володимир Біляїв, Юрій Бойко-Блохін, Зеновія Сохор, Ольга Кекиш, Олег Кравченко, Олег Третяк;
	110	Оксана Климович;
по	100	Василь і Ольга Балабан, Віталій Богданів, Володимир Буцяк, Віктор Вініч, Олександра Гаєвська, Оксана та Микола Герус, Тамара та Едвард Гомер, Іван Деркач, Адріян Долінський, Іван та Наталія Коропецькі, Михайло і Таісія Корчинські, Ігор Коцур, Квітослава Кушнір, о. Олекса і Ніна Лімонченко, Алекс Ліст, Аскольд Мельничук, Роман і Кім Номіч, Андрій Прадищук, Марта Тарнавська, Степан і Тамара Тимків, Юрій Фаріон, Євген Федоренко, Богдан і Ірена Чайківські, Марія Ярославська, Чупа Асекураційна Компанія, Кредитівки „Самопоміч“ в Гартфорді, Фірма „Світгарт“;
по	80	Володимир Жила, Ігор Каменецький;
по	75	Евстахія та Мотря Мілянич, Марія Соловйова;
	70	Оксана Колесніченко
по	60	Павлина Данчук, Володимир Шиприкевич;
	55	Йолянда Нешта;
	52	Дмитро Штогрин;
по	50	Віктор та Джин Андре, Остап і Урсуля Балабан, Михайло Біда, Ярослав та Віра Білінські, Олекса та Ніна Булавицькі, Володимир Воловодюк, всеч. о. Симон Гаюк, Неоніля Гордієнко, Наталія Даниленко, Павло та Ірина Джуль, Микола Дейчаківський, Петро Грицак, Лариса Журавель, Мар'янка Задояна, Надія Єфімов, Роман та Ніна Ільницькі, Лідія Касараба, Ігор та Анісія Козак, Олена Коровицька, Петро і Марія Крамаренки, Катерина Кричевська-Росандіч, Кредитівка в Міннеаполісі, Мін., Кредитівка „Самопоміч“ в Нюарку, Софія Кудрик, Ярослав і Алла Лешко, Владика Василь Лостен, Ольга та Марія Маланчук, Степан та Ірена Ничай, Петро Одарченко, Олена Павловська, Ярослав і Ярослава Панчуки, Ярослав та Надія Пастушенки, Святослав і Катерина Петрів, Валентина Преско, Олена Процюк, Оксана Рак, Михайло Середович, Надія Теребус-Кмета, Роман і Алла Трохимчук, Роман Ференцевич, Богдан та Софія Шебунчак, Мирослав і Надія Шмігель, Данило Яценко;
	45	Богдан Томків;
по	40	Оксана Ашер, Людмила Бойко, Тит Геврик, Надія Дюк, Жан-П'єр Кап, Володимир Карпинич, Мирослава Мудрак, Орест Небеж, Олена Несіна, Анна Процик, Валеріян Ревуцький, Богдан Рубчак, Роман Савицький, Софія Слюзар, Андрій Сороковський, Едвард та Дарія Жарські, Зірка Филипчак, Іван Фізер, Марта Черник;
по	30	Тетяна Бутович, Василь Витвицький, Ігор та Рома Гайда, Микола та Люба Галів, Катерина Кедровська, Олена Марченко, Марта Рудик, Олег і Таня Склепкович, Орест Слупчинський, Данило та Елеонора Томащук;
по	25	Андрій Андріюк, Марія Андрусяк, Микола Барицький, Олександра Бриньовська, Йосип та Мона Войтович, Олександер та Оксана Воронин, Марія Вожаківська, Федір та Марія Гайові, Володимир Грицин, Петро та Ольга Гурські, Василь Гусаковський, Ярослав та Богданна Ґелета, Надя Деркач, Віра Дорожинська, Надія Дзівак, Марія Єфремова, Сергій Захарчук, Данило Заходи, Ірина Зєлик„ Володимир Котенко, Лев та Ірена Кушнір, Юрій Левицький, Орест та Іванна Лисинецькі, Олексій Лісничий, Іван та Наталія Макаревич, Василь Марчук, Михайло та Ірина Цегельські, Олена Мельничук, Ігор та Марія Шевченки, Мирослава Мирошниченко, Мирослав Мичковський, Йосип Оришкевич, Роман Поритко, Володимир Процик, Ервін Радецький, Марина Рудницька, Олександра Селепина, Надія Сороковська, Михайло та Люба Терпак, Микола та Ярослава Француженко, Богдан та Богданна Худьо, Лідія Яців;
по	20	Софія Андрушків, Богдан і Теофіля Артимишин, Володимир і Катерина Вальчук, Ігор Витвицький, Наталія Гевко, Ярослав Качарай, Яророслав та Марія Кіцюк, Володимир та Віра Кліш, Олександер Кобаса, Андрій та Раїса Кушнір, Юрій Логин, Іван Мима, О. та А. Наколовичі, Любомира Огаренко, Марія Палідвор, Павло Паньків, Олег Ратич, Анна Снігач, Микола Сороколіт, Галина Степаненко, Ярослав та Ольга Чипак, Богдан та Христина Шепеляві, Михайло та Іванна Яцух;
по	15	Андрій Бук, Семен Гасяк, Ґрент Давсон, Богдан Козак, Микола та Надія Лаврін, Богдан та Люба Процик;
по	10	Петро Бард, Ярослав і Ярослава Букачевські, Гліб Гаюк, Катерина Гуцул, Людмила Кей, Гоп Кляппер, Микола Корінець, Святослав Коцибала, Іван Павленко, Микола та Марія Ромаш, Василь Сосяк, Євген та Ніла Стецьків, Петро та Ірена Твердохліб, Олександер Діберт, Ярослав Цюк, Іван Черешня, Іларіон Чолган, Микола та Стефанія Чорній, Олена Шанко, Тарас та Ірина Шумилович;
	8	Людмила Пекарська;
	5	Василь Барка.

Окремо кожному, згаданому тут, висловлюємо щиру подяку за підтримку УВАН, за зрозуміння важливості нашої праці. Завдяки всім вам Академія може продовжувати свою діяльність — утримувати свій будинок, архів та бібліотеку, проводити конференції та видавати цінні праці, які високо ціняться також і в Україні.

Будемо дуже вдячні в майбутньому за вашу щедрість.

УПРАВА УВАН

У глибокому смутку повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що дня 22-го травня 1997 р. в Монтреалі, Канада померла на 96-му році життя наша найдорожча МАМА і ТЕТА

бл. п.

НАТАЛІЯ ФЕДІВ
з дому ТРИЛЬОВСЬКА

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися в Монтреалі, 26-го травня 1997 р.

Горем прибиті:
син — БОГДАН з дружиною ГЕРМІНОЮ
та родина в Канаді, ЗСА, Австралії, Німеччині й Омані.

Ділимося сумною вісткою з рідними і приятелями, що 25-го липня 1997 р. в Норт Порті, Фла. упокоївся в Бозі наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

бл. п.

ЛЕВ ШТАЙНБЕРҐ

нар. 21-го березня 1915 р. в селі Слобода Золота в Україні.

ПОХОРОН відбувся 28-го липня 1997 р. з собору Входа в Храм Пресв. Богородиці у Норт Порті, Фла.

Залишив у глибокому смутку:
дружину — МАРІЮ
дочок — ОЛЮ
— ХРИСТИНУ з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ
внуків — АНДРІЯ
— МАРКА
— МАРІЯННУ з чоловіком ОСКАРОМ
брата — ОРЕСТА з родиною
швагра — ВАСИЛЯ ІЛЬЧИШИНА з родиною
дальшу родину в ЗСА, Польщі та Україні.

У безмежному горі повідомляємо українську громаду, що 26-го червня 1997 р. відійшов у вічність на сімдесятому році життя

бл. п.

ІГОР ВЕЛИГОРСЬКИЙ

видатний пластовий і громадський діяч, активний член Екзекутиви Конгресу Українців Канади, Провінційної Ради Конгресу Українців Канади та Конгресу Українців Канади, відділ Торонто.

В Українському Пласті був активний все своє життя на різних виховних постах: був головою Крайової Пластової Ради, станичним, зв'язковим, виховником та довголітнім головою Таборової Комісії. Останньо займав пост першого заступника голови Головної Пластової Булави. Був активним членом Управи Братства Українців Католиків. Бл. п. Ігор Велигорський був General Manager фірми UBA Trading Company Ltd, де працював від 1965 до 1980 р., а опісля у Variety Clubs International на пості Senior General Manager of Variety Club of Ontario від 1981 до 1990 р.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ були відслужені в церкві св. Дмитрія. Похований на цвинтарі Проспект в Торонто.

Дякуємо всечесним отцям Тарасові Лозинському та Іванові Барщикові за служення похоронів і за зворушливі прощальні проповіді.

Дякуємо присутнім за участь у похоронних обрядах, дякуємо за квіти, за пожертви на Пластовий Виховний Фонд ім. Дрота, на Український Канадський Осередок Опіки в Торонто та на Фонд Розвитку Морського Пластування в Україні.

Дякуємо представникам Провінційної Ради КУК, Конгресу Українців Канади, відділ Торонто, Головної Пластової Булави, Крайової Пластової Старшини, Уладові Пластових Сеніорів Торонто та Пластового Куреня Сеніорів „Чорноморці“ за прощальні промови на тризні.

Просимо згадувати покійного Ігоря в молитвах.
Хай пам'ять про нього буде довготривалою поміж нами.

У глибокій жалобі:
дружина — БОГДАНА
дочки — ХРИСТИНА СЕНЬКІВ з чоловіком ЮРІЄМ
— МАРТА
брат — МИРОСЛАВ з дружиною ВЕЛЬТОЮ та родиною
сестра — ЛЮБОМИРА ПАЛІЙ з чоловіком МИХАЙЛОМ і родиною
кузинка — ОЛЕКСАНДРА КОВАЛЬСЬКА з чоловіком МИКОЛОЮ та родиною
ближча та дальша родина в Канаді, ЗСА, Аргентині, Німеччині та Україні.

Амбасадор України Ю. Щербак привітав учасників Спортової Школи „Ч. Січ”

Ґлен Спей, „Верховина”, 27-го липня. (О.Т.). — Тут, у залі адміністраційного будинку Спортової Школи „Ч. Січі”, відбулася офіційна церемонія відкриття 28-го з черги вишколу укаїнської молоді, яким проводив голова УСВТ „Ч. Січ” і керівник „СШ” в перших двох тижнях Мирон Стебельський. Привітавши учасників і численних батьків, голова представив ввесь персонал „СШ”: провід, інструкторів і опікунів, як теж присутніх гостей, членів Управи Т-ва, Управи оселі, високих урядників амбасади України у Вашінґтоні. По ознайомленню учасників з основними правилами навчання і поведінки в таборі, голова надав слово урядникові „Верховини” Б. Кандюкові, який в імені недужого управителя Я. Ґавура привітав учасників, опікунів і інструкторів та побажав успіхів у вишкільній праці.

Другий секретар амбасади України у Вашінґтоні Головенко висловив признання спортовим діячам за їх віддану працю в спортово-виховній ділянці та відчитав переданого амбасадором Ю. Щербаком листа такого змісту:

„Вельмишановний пане Стебельський, дорогі учасники табору УСВТ „Чорноморська Січ”!

Сердечно вітаю Вас від імені Уряду України і висловлюю щиру подяку за 40 років успішного поступу українського спорту в діяспорі, організованого Українською Спортовою Централею Америки і Канади. Ваші чемпіонати з різних видів спорту та інші змагання за першості Централі, які проводяться, зокрема, у таборах на „Верховині”, активна діяльність таких товариств, як „Чорноморська Січ”, задокументована в ‘Спортовий Вістях’ газети ‘Свободи’, дозволяє не лише підтримувати дух і сили української молоді в Північній Америці, а й подає надію на збереження традицій, що колись пішли з України і потім довгий час пильнувалися старшим поколінням еміґрації. Запропоновані розкрити потенціял українських спортовців, що сьогодні вкрай важливо і своєчасно для нас у час виходу з економічної кризи. Постійна підтримка Вами Національного Олімпійського Комітету України особливо запам’яталася в ході підготови та під час Олімпійських Ігор в Ліллєгамері та Атланті і зробила безцінний внесок у становлення та розбудову держави. Тому відкриття чергового виховно-спортового табору у Ґлен Спею, Ню Йорк, з радістю було сприйнято, як свідчення тісного зв’язку і спадкоємности між Україною і українською громадою в ЗСА. Хочемо вірити, що „Верховина” залишиться місцем зустрічі для всіх тих, кому дорогі ідеі національного спорту”.

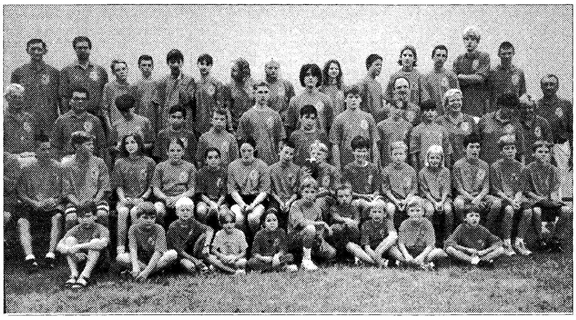
Усі учасники, батьки і гості сприйняли ці слова признання амбасадора рясними оплесками. Після зроблення спільної фотознимки учасники з різних стейтів Америки, з Києва, Ужгороду і Івано-Франківського знайомилися між собою та готувалися до спільної вечері.

Як і в попередніх роках, вишкіл у Спортовій Школі пройде в 4-ох сесіях. На першу сесію (тиждень) приїхало майже 50 учасників, десятки чергових приїдуть в наступних 3-ох тижнях. У проводі Спортової Школи працюють: М. Стебельський і О. Твардовський — керівники (по два тижні кожний), Марійка Бокало — писарка і репрезентантка Федеральної програми, Христина Процюк — медична опікунка, Ярослава Василак і Ліда Бокало — опікунки дівчат, В. Василак і О. Напора — опікуни хлопців, І. Чубенко — головний інструктор футболу, директор вишколу, Ковальов — інструктор, А. Панас — асистент інструктора, А. Колб, І. Рудавський і Д. Колб — інструктори тенісу, Р. Балаш — інструктор плавання, І. Рудавський — інструктор відбиванки.

Поруч спортового вишколу на оселі „Верховина” проводиться танцювальний табір Роми Прийми-Богачевської, отже разом там проходять заавансовані вишколи в згаданих ділянках майже 150 юначок і юнаків.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Частина учасників Спортової Школи в першому тижні — 1997 року.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Розпочався 6-ий футбольний сезон вищої ліґи України

Показник табелі ігор за станом 25-го липня 1997 р.

	Ігор	Точок	Ґолів
Донецьке „Шахтар”	3	9	12:1
Київ „Динамо”	3	9	9:1
Дніпропетровське „Дніпро”	3	7	9:1
Івано-Франківське „Прикарп.”	3	7	8:3
Тернопіль „Нива”	3	6	7:2
Запоріжжя „Металюрґ”	3	6	4:1
Полтава „Ворскла”	3	6	7:5
Донецьке „Металюрґ”	3	6	2:1

В днях 18-20-го липня ц. р. відбулися зустрічі 3-ої рунди чемпіонату, які закінчилися з такими вислідами:

Київ „Динамо” — Симферопіль „Таврія” — 3:0; Полтава „Ворскла” — Донецьке „Шахтар” — 0:3; Дніпропетровське „Дніпро” — Запоріжжя „Торпедо” — 4:0; Одеса „Чорноморець” — Львів „Карпати” — 1:0; Тернопіль „Нива” — Маріюпіль „Металюрґ” — 5:0; Запоріжжя „Металюрґ” — Кривий Ріг „Кривбас” — 2:0; Івано-Франківське „Прикарпаття” — Кіровоград „Зірка” — 4:1; Донецьке „Металюрґ” — Київ ЦСКА (Армія) — 1:0

Дальші місця займають „Кривбас” Кривий Ріг, „Чорноморець” Одеса, „Зірка-Нібас” Кіровоград, „Карпати ” Львів — усі три точки, Київ, ЦСКА і Запоріжжя „Торпедо” — по одній, „Таврія” Симферопіль і „Металюрґ” Маріюпіль — покищо без точок. В таблиці найкращих снайперів перші чотири місця займають: С. Ребров (Київ, „Динамо” — 4 голі), С. Ателькін (Донецький „Шахтар” — 3), К. Бабич (Полтава „Ворскла” — 3), Г. Зубов (Донецький „Шахтар” — 3).

Рекордистка Европи в скоку з жердкою українка Анжела Балахонова

Свій перший рекорд Европи Анжела здобула 11-го липня ц. р. в чемпіонаті легкої атлєтики України, осягнувши висоту 4 м. 34 см. Два дні пізніше українська легкоатлєтика взяла участь у міжнародних змаганнях в Формії, Італія, де поправила своє досягнення на один сантиметер. Цими осягами Анжела підтвердила надії на кращий вислід у чемпіонаті світу, який розпочнеться в столиці Греції Атенах 1-го серпня ц.р.

С. Голубицький здобув звання чемпіона світу в рапірі

27-річний Сергій Голубицький з Києва став переможцем світу в змаганнях, що відбулися в Кейптавні, Південна Африка. У фінальному поєдинку в рапірі Сергій подолав корейця Кім Юн Го, рахунком 15:14. Бронзову ведалю здобули китаєць Ван Хайбню і француз Ліонелю Клюменею.

Показали пристойний пільотаж

Збірна України у складі Сергія Пролагаєва, Юрія Гуліна, Азата Зайдуліна та Володимира Радовського зайняла 4-те місце в дружинових змаганнях на чемпіонаті світу з вищого пільотажу, що пройшов у ЗСА. Як заявив в інтерв’ю президент Федерації цього спорту депутат Іван Білас, це дуже гарний вислід. Згідно з рішенням Уряду вже зформовано національну репрезентацію України з десяти видів авіяційного спорту, яка представлятиме Україну на Перших всесвітніх авіяційних іграх, які пройдуть в Туреччині у вересні цього року.

Українські акробати — чемпіонами Европи

Дуже успішно задебʼютувала в чемпіонаті Европи збірна дружина акробатів України. Київська змішана пара — Дмитро Клименко та Валєрій Маньченко — показали цікаві композиції, високий рівень техніки і артизм. Основними конкурентами їх були болгари, але вони не змогли дорівняти українській парі. Отже, на початок ця пара здобула золоту, а пізніше й срібну нагороду в другій вправі.

Яскраво заблистів на помості жіночий дует — Ірина Вишневська та Людмила Ковальчук, які здобули дві срібні нагороди. Срібні нагороди здобули теж Олександри — Руденко і Нечипорук. Не зважаючи на сильну конкуренцію в іншій вправі, жіноче тріо — Тетяна Миронович, Юлія Єрьоміна та Світлана Семчихіна в черговій вправі здобули дві срібні нагороди. На перше місте в групі чоловіків претендували росіяни, болгари, поляки, азербайджанці. Очевидно, українські акробати боролися між ними за срібні нагороди. В збірній України справжнім героєм виявився Юрій Овсяников. Він і його друзі Руслан Кияниця, Валєрій Лучко і Сергій Овсяников упевнено стали чемпіонами Европи.

В останній день розігрувалася абсолютна першість, тобто дружинова. На п’яти збірній України наступала збірна Росії, що мала у свойому складі досвідчених майстрів. Доля збірної України залежала від успішного виступу Григорія Дученка та наших змішаних і жіночих пар. Остаточно українські акробати вийшли переможцями і вперше в історії здобули дружиновий титул чемпіонів Европи. В гострій конкуренції на останньому виді київська чвірка поставила крапку: збірна України перемогла росіян.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ СИМЧИЧ член УНС Відділу 356-го Т-ва „Карпати в Омага, Небраска померла 21-го березня 1997 року на 86-му році життя. Нар. 1910 року в селі Березів, Україна. Членом УНС стала 1957 року. Залишила у смутку 3-ох синів Михайла, Петра і Миколу, три дочки Анну Марію і Елизабет і 6 внуків. Похорон відбувся 25-го березня 1997 року на цвинтарі Святого Гробу в Омага, Небраска.

Вічна Їй Пам’ять!

Олекса Продивус, секр.

ПАВЛО СОКОЛ член УНС Відд. 385-го Т-ва „Запорозька Січ в Міннеаполіс, Мінн. помер 22-го березня 1997 року на 81-му році життя. Нар. 1915 року в Міннеаполіс, Мінн. Членом УНС став 1933 року. Залишив у смутку брата Михайла з родиною й сестру Катерину та дальшу родину в ЗСА. Похорон відбувся на цвинтарі Форест Ловн в Міннеаполіс, Мінн.

Вічна Йому Пам’ять!

Мерон Крамарчук, секр.

АННА (Гавриляк) ОБЕЛДОБЕЛ член УНС Відд. 96-го Т-ва ім. св. Івана в Пітсбурґу, Па. померла 9-го грудня 1996 року на 69-му році життя. Нар. 19-го липня 1927 року в Пітсбурґу, Па. Членом УНС стала 1944 року. Залишила у смутку мужа Юрія, сина Юрія мол., дочок Ґрейс і Джойс і 5-го внуків. Похорон відбувся 12-го грудня 1996 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Пітсбурґу, Па.

Вічна Їй Пам’ять!

Ярослава К. Комічак, секр.

ІВАН КОВАЛИК член УНС Відд. 257-го Т-ва ім. Івана Годяка в Лос Анджелес, Каліф. помер 29-го січня 1997 року на 91-му році життя. Нар. 17-го серпня 1905 року в селі Верхрата, Галичина, Україна. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дружину Юлію і сина Івана. Похорон відбувся на цвинтарі Rose Hills Memorial Park in Whittier, CA.

Вічна Йому Пам’ять!

Мирон Дудинський, секр.

МАРІЯ ЛЮБА ТРУШ член УНС Відд. 102-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо померла 11-го січня 1993 року на 58-му році життя. Нар. 13-го липня 1934 року в Клівленді, Огайо. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку сестру Анну. Похорон відбувся 15-го січня 1993 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам’ять!

Микола Бобечко, секр.

МИХАЙЛО МІЩУК член УНС Відд. 481-го Т-ва ім. Івана Франка в Карнеґі, Па. помер 9-го січня 1997 року. Нар. 5-го листопада 1923 року в Бориславі, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Олену, сина Богдана і дочку Надію Морозович, та п’ятеро внуків. Похорон відбувся на укр. кат. цвинтарі Святої Тройці в Карнеґі, Па.

Вічна Йому Пам’ять!

Анджеля Гончар, секр.

МИХАЙЛО КОВІЛ член УНС Відд. 352 в Честер, Па. помер 21-го лютого 1997 року на 79-му році життя. Нар. 14-го лютого 1918 року в Честері, Па. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Еву, дочку Шерин Сулліван, сина Григорія внуків Еббі і Крейґа Сулліван. Похорон відбувся 27-го лютого 1997 року на цвинтарі Ловн Крофт у Линвуд, Па.

Вічна Йому Пам’ять!

Секретар

ВАСИЛЬ НАЗАРКЕВИЧ член УНС Відд. 277-го Т-ва ім. св. Івана в Гартфорді, Конн. помер 10-го грудня 1996 року на 72-му році життя. Народжений в Україні. Членом УНС став 1983 року. Залишив у смутку чотирьох братів 2-ох в Україні, одного в Польщі і одного в Канаді. Похорон відбувся 16-го грудня 1996 року на укр. кат. цвинтарі в Ґлестонбирі, Конн.

Вічна Йому Пам’ять!

Мирон Кузьо, секр.

